

פרוטוקול שרותי משרד 1993 בע"מ

ירושלים: בן יהודה 2, טל' 02-6234851, פקס' 02-6248660, תל אביב: דרך פתח תקוה 80, טל' 03-5626788, טל/פקס' 03-5626105
חיפה: הנביאים 20, טל' 04-8629259, טל/פקס' 04-8629268

חתימה פטנן

אגודת העתונאים בתל-אביב

אסיפה כללית

ישיבה מיום 7.2.99

מיגוון שירותי פרוטוקול

- ◆ רישום פרוטוקולים בוועידות, בורריות, בתי משפט
- ◆ הקלטות ופיענוח סרטים וקלטות
- ◆ תירגומים מקצועיים בכל השפות
- ◆ אספקת כח אדם מקצועי משרדי וטכני
- ◆ הדפסות על מחשב
- ◆ הדפסות על לייזר

95440

ירושלים 3, רחוב דיסקין

למשלוח דואר: **התאגיד**
אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מחווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים בתל-אביב

ישיבה מיום 7.2.99

גבי עייני:

בהתאם לתקנון, האסיפה הכללית אמורה להיפתח בשעה ארבע, עם לפחות מחצית ממספר חברי האגודה. מאחר שאין כאן עדיין מספר מספיק חברי אגודה, אנחנו נפתח אותה בארבע וחצי, בעוד חצי שעה, ללא צורך בהזמנה נוספת, והיא תהיה חוקית בכל מספר המשתתפים שיהיה. תודה.

(הפסקת הקלטה)

גבי עייני: הודעתי שאנחנו דוחים את האסיפה בחצי שעה. אמרנו שנתחיל בארבע וחצי, אמרנו שנתחיל בארבע וחצי, אבל מאחר שיש עוד אנשים רבים בחוץ, שמקבלים את הכרטיס, אנחנו דוחים את זה בהתאם לצורך, בכמה דקות, כמובן.

(הפסקת הקלטה)

כדי שנוכל לסיים גם את הישיבה המיוחדת הזאת, אז אתם מתבקשים להיכנס ולשבת. כל מי שנמצא מאחור, במזנון, מוזמן להיכנס.

גבי עייני:

להתחיל את האסיפה. חברים, כל אלה שבחוץ, ומי שבפנים שישב. אנחנו כבר באיחור. אנחנו קבענו את האסיפה לארבע. היא לא התחילה בזמן. דחינו אותה לארבע וחצי, בהתאם לתקנון. והיא תתחיל עכשיו, בכל מספר שיש כאן. טוב, למען הסדר, אומרים שאני אציג את עצמי. אני ליאורה עייני. הייתי בועדה שהכינה את האסיפה הכללית הזאת. שבו בקשה. אני רוצה להזמין לכאן את דוד פיינס. הועדה המכינה

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

החליטה ברוב קולות על דוד פיינס כיו"ר האסיפה. ואני מבקשת את האישור של כולכם. מי בעד דוד פיינס? אני יחזור על זה. הועדה המכינה של האסיפה הכללית בחרה בדוד פיינס לראש הישיבה הזאת. אני מבקשת את אישורכם, מי בעד דוד פיינס? דוד, איפה אתה? איפה הוא יושב?

הועדה המכינה היו בה חמישה איש. שלו שני שמות, ברוב של ארבעה מול אחד, נבחר דוד פיינס, בוועדה המכינה. אז אני חושבת שצריך לכבד את הבחירה הזאת. זה לא משהו כל כך קריטי. אנחנו הולכים לנהל אסיפה כללית, שהוא יהיה היו"ר שלה. סדר היום כבר קבוע, אין כזה איזה, הוא פשוט אמור לנהל את האסיפה. כי אני רוצה ללכת לפי התקנון. אנחנו קבענו שהוא יהיה. אני ביקשתי את אישור האסיפה הזאת, זה הכל.

אני חוזרת, אני חוזרת ואומרת. נוח קלינגר, אני עונה לך. אני ביקשתי את אישור האנשים שיושבים כאן. בדיוק זה מה שאני עושה. לא קראנו לו קודם. אני מבקשת את אישור האסיפה. מי בעד דוד פיינס, בסכ"ה להיות יו"ר הישיבה?

מר יגאל:

אני לא הייתי מעורב, זה לא עניין אותי, פנו אלי. את חייבת להבין שאסיפה כללית זה לא חמישה אנשים, ששלושה ובוחרים נגד. אסיפה כללית יכולה לבחור את היו"ר שלה. מה שאת חושבת זה לא חשוב לאף אחד.

גבי עייני:

יגאל!

מר יגאל:

לכן, אני לא גמרת לדבר. לכן, יש שני אנשים... מ...

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

שיבחרו, יבחרו. את לא יכולה להכריח אותם. את פה מעמידה,

גבי עייני:

יגאל, אני יעמיד. אם יהיה רוב נגד,

מר יגאל:

... אסיפה כללית בוחרים,

גבי עייני:

אני שאלתי מי בעד,

מר יגאל:

את לא יכולה ... בלי להעמיד אחד מול השני,

גבי עייני:

יגאל, תן לי לענות לך. רק רגע. לא, אני אומרת מי בעד
דוד פיינס, ואם לא יהיה רוב, אנחנו נעמיד את המועמד
השני. בסדר.

רק רגע. חבריה תנו לי לפחות לפתוח את האסיפה, זה מתפוצץ
לפני שזה מתחיל.

אני שאלתי מי בעד דוד פיינס. לא יהיה רוב. אתה רוצה
לעמוד זה מול זה? תראו, אנחנו בועדה המכינה ישבנו ודנו
בהרבה דברים. הסמכות שלנו היתה להעלות שמות וביננו
החלטנו לפי רוב. אז לכן אני מבקשת אישור, אם לא יהיה
אישור יהיה מועמד אחר. אבל אם אתה, אם יגאל, יגאל אתה
רוצה.

אוקיי. בסדר, נשנה. מאחר ששני השמות האלה עלו בועדה,
אז גם אם היו נוספים עכשיו, לא היינו מקבלים. אז בקשה.
אז שני המועמדים לניהול, דוד פיינס ויגאל לב. מי בעד
דוד פיינס? ויש לנו סופרים. איפה הסופרים שביקשנו
בהתחלה? יש לנו ארבעה אנשים שהתנדבו לספור. מי שבעד דוד

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

פיינס שלא יוריד את היד עכשיו, ויחכה שיספרו אותו. אח"כ נספור ליגאל.

תרשום. מי בעד דוד פיינס? דניאלה, אלה. מי בעד דוד פיינס? אנחנו עדיין עם דוד פיינס. לא לטייל עכשיו עם הכרטיסים. מצביעים בעזרת הכרטיס הכחול. גיקסי כמה יצא? אתם יכולים להוריד את הידיים.

טוב, 69 חברים בעד דוד פיינס לניהול האסיפה. מי בעד יגאל לב? תרימו את היד ואל תורידו עד גמר הספירה בבקשה. הסופרים איפה אתם? דניאלה, אלה. אנחנו מצביעים עכשיו בעד יגאל לב לניהול האסיפה. 64 איש בעד יגאל לב לניהול האסיפה.

תאמינו לי, בואו נתחיל לפחות את האסיפה באוירה יותר רגועה. אנחנו כרגע בחרנו רק את היו"ר, זה לא רק, אני מתכוונת יו"ר האסיפה. דוד פיינס, למעלה, איפה אתה? תנסו לפחות לשמור, שכאן לפחות יהיה תרבות. דוד בקשה.

מר פיינס:

רבותי, אני מבקש שני דברים, קודם כל לסגור את הטלפונים. זה קצת קשה, אבל אני מבקש. ודבר שני אני מבקש שנשמור על השקט, וננהל את האסיפה בצורה מסודרת. אני מזמין את יחזקאל אבירם לשאת את דברו.

מר אבירם:

חברות וחברים, שנה שלימה אני מכהן כיו"ר אגודת העיתונאים. שנה שלימה שבה יכולתי לראות שאגודת העיתונאים, שבית סוקולוב בווערים. אני רוצה לזעוק עכשיו באוזני כולכם. הבית הזה בווער. יש גחלים מתחת לפני הקרקע שמלבנות את המדורה, כדי למוטט את אגודת העיתונאים, כדי

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

לשתק אותה, ולהביא לפשיטת רגל.

יש כאלה שירוויחו מפשיטת רגל של האגודה. היא תאלץ למכור את בית סוקולוב כדי לסגור חובות. הם ימתינו לשעת הכושר כדי לקנות אותו בזול.

מעריכים את שוויו של בית סוקולוב בעשרות מליוני דולרים. המיקום האסטרטגי שלו בלב ת"א מושך הרבה קבלנים. כולם רוצים לממש אותו ולבנות גורד שחקים. קבלן אחד כמעט הצליח לפתות את האגודה למכור אותו במחיר זול. מוטי גלעד מידיעות אחרונות ראה את מה שלא ראו פעילי האגודה, בעקבות הגילויים שלו, בוטלה העיסקה.

לפני כשנה נכנסתי לתפקיד יו"ר האגודה וברקע עלה שוב הפרוייקט של מכירת בית סוקולוב. מי שחשב שאני אהיה חותמת גומי, ואתן את ידי לנישול החברים מרכושם, טעה מאוד.

מהיום הראשון לכהונתי התבקשתי לחתום על המחאות, בלי לראות תלושי שכר, בלי הוראות תשלום מסודרות. וכל ההליך הזה נראה בעיני בלתי חוקי לחלוטין. כשביקשתי הסברים ניסו להעלים ממני את העובדות בתירוצים שונים. גם משכורתו של המנכ"ל, שאני צריך לחתום עליה, הוסתרה ממני. מכיוון שלא נתנו לי לבדוק, עלו בי החשדות לאי סדרים.

אנחנו, העיתונאים, החשדות האלו חייבים להיזהר בהם שבעתיים. כי הציבור בוחן את התקשורת בביקורת נוקבת פי כמה מזו שהתקשורת בוחנת את אנשי הציבור. כל כתם כזה צריך לכבס בחוץ, ולא להסתיר, כי לא נוכל לעמוד בפני הטענות. לכן, פניתי למשטרה. לכן היגשתי תלונה. ועכשיו כבר יש המלצות של המשטרה להעמיד לדין פלילי, והפרקליטות שוקדת בימים אלה על התיק.

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

לא חיפשתי את רוזי גוטרמן, אני לא מחפש אף אחד. אני רוצה אגודה נקיה, שמייצגת כראוי את העיתונאים. שאיננה פועלת בחדרי חדרים. היו שהאשימו אותי בקבלת טובות הנאה אישיות, והצביעו על הדירה שקניתי. אני רוצה להצהיר כאן, ודוד פיינס יאשר את זה, שלגבי דירה זו, רכשתי רק את הזכות בקרקע, לפני יותר מארבעים שנה. אילו היו נרשמים עוד ארבעה, היו דירות אלה עבורם. כי היו, נשארו ארבע דירות שאף אחד לא נרשם עבורם, וזה שייך לאגודת העיתונאים. אילו היו נרשמים יותר מ-80 איש, היתה נערכת הגרלה.

בית סוקולוב הוא רכוש של כולנו. צריך לשמור אותו כדי שנוכל להפיק ממנו את המירב. אם כדי להבטיח את ריבחת החברים, ואם כדי לשמש לנו בית ומרכז מקצועי. אבל הנכס הגדול באמת הוא לא הבניין, אלא החברים. אם נדע להיות אגודה נקיה, ללא רב, אגודה שהיא מקור גאווה לחבריה, יצטרפו אלינו עוד ועוד עובדי תקשורת.

היום קשה לנו להסביר לעמיתים צעירים מדוע כדאי להם להצטרף אלינו. הם רואים בנו מוסד הסתדרותי, ארכאי, שצריך לברוח ממנו. הוועד הנוכחי איננו פועל למען המטרות שעבורן נבחר. בגלל מריבות פנימיות וריב על סמכויות מספר חברי אגודה טרחו וחיברו הצעות לתיקון תקנות האגודה, כדי לקבוע מנהל תקין, כדי לשרת את כולנו. אני קורא לכל מי שרוצה אגודה יציבה לתמוך בהצעותי, המחזירות לעיתונאים את השליטה על אגודתם. צריך גם לנקות את השולחן מכל האינטריגות, ומכל המלחמות המיותרות, ולהתחיל לפעול לביצור מעמד העיתונאים בישראל.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

אני קורא לכם לתמוך במאבקים שלי כדי שבית סוקולוב יחזור להיות בית העיתונאים. תודה.

מר פיינס:

רזי גוטרמן, מנכ"ל האגודה.

מר גוטרמן:

ערב טוב לכל החברים. (הפרעות בהקלטה). ערב טוב לחברים. לפני שנה בדיוק, באסיפה הכללית של האגודה עמד כאן היועץ המשפטי לממשלה, אליקים רובינשטיין, ובהרצאה שלו, שהוא נשא באזנינו, היכה היועץ המשפטי על חטא ואמר, "אחד הנושאים הטורדים את מנוחתינו הוא חקירת אנשי ציבור. לא אחת נפתחת חקירה כזו, בקול תרועה גדולה של התקשורת, המפרסמת גם תמונות של איש הציבור הנחקר. לבסוף, לעיתים כעבור חודשים, לעיתים כעבור שנים, רק חלק מן החקירות מסתיימות בהגשת כתבי אישום, ורק חלק מכתבי האישום, מגיעים לכלל הרשאה. חל כאן חוסר שיוויונית בכיוון ההפוך", הוסיף רובינשטיין, "מה שלאדם שאיננו מוכר יהיה בחזקת עוגמת נפש, לאיש ציבור עלול להיות אסון". אלו דברי היועץ המשפטי לממשלה, כאן, בפני העיתונאים.

תגיד, אדוני, יו"ר אגודת העיתונאים. אתה הבנת את מה שאמר היועץ המשפטי לממשלה? אתה מסוגל בכלל להבין מה עוללת, אתה ומפעילך? אתה מסוגל להבין את רצח האופי שנעשה לך? את עלילת הדם שנוקמה נגדי? אני רוצה לספר לכם סיפור אחד קטן. ב-1 בספטמבר,

(קריאות ביניים)

מר גוטרמן:

רבותי, ב-1 בספטמבר 1998, קצת אחרי השעה שש ושלשים

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

בבוקר, התדפקו שני שוטרים על דלת ביתי. הם היו מצויידיים בצווי חיפוש ביד, ואקדחים שהיו מוסתרים כאן, במתנייים. בין השאר השוטרים חיטטו בחדר הילדים. הבת שלי עמדה שם כולה נדהמת, מפוחדת, ומבוהלת. זוהי טראומה חברי, טראומה, אדוני, יו"ר אגודת העיתונאים, שהיא איומה ובלתי הפיכה. ואני לא מאחל אותה לאיש, כולל לא למי שרדף אותי, ולמי שהפעיל אותי. אבל התוצאות והמחיר של הדבר הזה, אלה תוצאות שכמה אנשים שהם חסרי לב, יצטרכו לשאת בהם. שאלתי את השוטרים, מה בדיוק הם מחפשים. ותשובתם היתה, כל מיני קבלות של חשבונות, חשמל, מים, ארנונה. מה פתאום אתם מחפשים כאן בבית שלי, קבלות של אגודת העיתונאים, שאלתי. לא של אגודת העיתונאים, ענה לי השוטר, של הדירה שלך. קיבלנו מידע חסוי, מילה יפה, מידע חסוי, שאגודת העיתונאים משלמת את החשבונות הפרטיים שלך. רעייתי ואני והילדים עמדו נדהמים. נתתי לחוקרים את הקבלות, שהיו ברשותינו מהשנים האחרונות. כעבור כמה ימים קיבלתי טלפון מאחד החוקרים, שביקש שאני אבוא למשטרה לקחת חזרה את קלטר הקבלות. תשמע, אדון גוטרמן, אתה צודק, בדקנו ומתברר שאתה שילמת את כל החשבונות, מחשבונך הפרטי. זו דוגמה אדוני, למעשה נבלה. זו הקלות הבלתי נסבלת של הטירוף, של הרשעות, של עזות המצח, של כפיות הטובה. וזה לצערי לא הסוף של אותו סיפור מאותו יום מביש. כי המשטרה באה אלי לחיפוש, ונטלה אותי לחקירה ב-1 בספטמבר, שהיה ממש במקרה, פשוט במקרה, היום שבו עמדה להתכנס כאן בבית סוקולוב, וועדה ציבורית שמינה ועד האגודה כדין, בראשותו של רו"ח יאיר רבינוביץ, ואותה ועדה עמדה לבדוק טענות על

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

שכרי, על תנאי העסקתי, וממול טענות שהעלה חבר הועד יוסי בר מוחא על תנאי העסקתו של מר אבירם, כאשר הוא היה מרכז מקצועי. אבל באמת באותו צירוף מקרים נדיר, מאוד נדיר. ב-1 בספטמבר נלקחתי לחקירה והועדה התכנסה והתפזרה, בדיוק באותו יום.

כמה מהחברים כאן העלו סברה באוזניי, שאני לא יודע אם אני יכול להיות שותף לה, שמכיוון שהיו"ר שלנו הוא לא כתב לענייני מדע, וגם לא כתב לענייני כלכלה, או כתב לענייני תיירות או מפלגות, והוא עוסק הרבה מאוד שנים בתחום אחד, שנקרא, פלילי, משטרה ובתי משפט. לכן, אך טבעי שזה יהיה המגרש הביתי שלו, עבריינים ופושעים. ועכשיו, כל עיסוקו, במשך שנה שלימה היתה להתעסק עם הפושע שהוא מנכ"ל אגודת העיתונאים. פושע שקיבל משכורת כדין, ולא קיבל מעולם, לא קיבל מעולם שקל אחד ללא אישור. אני חוזר ומצהיר, לא קיבלתי שקל אחד ללא אישור. וכל מה שתפלו עלי זה האשמות זדוניות וחסרות שחר. כל תנאי שכרי אושרו ושולמו כדין ב-11 שנות עבודתי. כל הפניות לביהמ"ש ואח"כ התלונה האבסורדית שהוגשה במשטרה, היתה במטרה מאוד ברורה, לתפור לי תיק על עבירות שלא היו, ולא נבראו. אמנם מר אבירם, והמפעילים שלו בחרו בי כמטרה. אבל הרי ברור וידוע לכולכם, או לחלק הגדול מכם שיושב כאן שהסיפור הגדול הוא בכלל המאבק על השליטה באגודת העיתונאים ונכסיה, ואמר את זה לפני כמה דקות היו"ר.

במאבק הזה אני לצערי, הפכתי לקורבן. וכמו שהעלילו באחרונה עלילות שפלות על שופטים, אפשר להעליל גם עלילות

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

על מנכ"ל אגודת העיתונאים, בעיקר אם מגייסים למשימה הזאת את העיתון הגדול במדינה, כדי לפרסם כתבות לא כל כך אמיתיות, וחלקם מגמתיות ומסולפות.

ואני רוצה לתת לכם קצת רגע בנושא הבניין, כי זה נושא מאוד חשוב שתבינו איך החוליות מתקשרות אחת לשניה. בחודש מאי שעבר פורסמה בעיתון ת"א, במקומון ת"א, ידיעה קצרה שסיפרה כי הועדה המחוזית לתכנון ובנייה, אישרה תוכנית שלפיה יבנה כאן מגדל לכינוסים בן 17 קומות, במיתחם בית סוקולוב, יחד עם בית הסופר, ובית האיכר, ועוד כל מיני תוכניות גרנדיוזיות. למחרת הפרסום, התקשר אלי מוטי גלעד, ששנים לא דיברתי איתו, ואמר לי בצורה מאוד בוטה, שלהערכתו אני זה ששתלתי את הידיעה בעיתון, כדי לראות את התגובה ואיך יהיה הבלון, הניסוי הזה כלפי חברה האגודה. ואח"כ טען מה שהוא טען, כלפי, גם שנים קודם לכן, כאילו יש לי איזה מן אינטרס אישי בקידום הפרוייקט הזה. דבר שלא היה ולא נברא, והוא שקר מאלף ועד תף. אבל הוא לא הסתפק בכך, הוא דיבר גם כמה דקות לאחר מכן עם המרכזת המקצועית, עורכת דין מלי ורצלובסקי, גם באזניה הוא דיבר דברים כאלה. ומיד לאחר מכן הוא טילפן ליוסי בר מוחא, חבר ועד האגודה, וגם באוזניו השמיע דברים כאלה, והוסיף, אולי כדאי בהזדמנות שתבדוק את שכרו של רוזי גוטרמן.

אני הייתי אומר לכם כך: העובדה, איך מתקשרת השיחה הזאת לכך שכעבור שבועיים בדיוק רץ יו"ר האגודה לביהמ"ש וביקש צו שימסור לו מסמכים, ותלושי שכר שלי. את העובדה הזאת, איך זה מתקשר, כל אחד מכם יעשה את חשבונו. בואו נשים אחת ולתמיד את הנאיביות בצד, ונבחן את הדברים כהווייתם.

אסיפה כללית של אגודת העתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

עם כל הכבוד, יו"ר האגודה היה והינו שליח, והוא חומר ביד היוצר. בחרו בו להשתמש כדי לשרת יעד מסויים, וזה פרוייקט הבניה. ולא צריך תחכום רם להבין מה קרה ואיך פעלה השיטה, ומי עומד מאחוריה.

וחיזוק נוסף לכאן רבותי, אני יכול להביא לכם מכנס של עשרות פעילי, ... ותיקי התקשורת, שנערך כאן בבית סוקולוב ביוני האחרון. חלק מכם השתתף בכנס הזה. וזאב יפת, שהיה לי הכבוד להיות מנכ"ל בזמן שהוא היה יו"ר אגודת העיתונאים, עלה לבמה ובגילוי הלב המאוד אופייני לו, שאני מאוד מעריך את זה, אמר דברים, ואני מצטט מתוך הקלטה של הכנס. "תשמעו, שמענו שכמה אנשים בועד רצו לקדם את תוכנית הבניה בבית סוקולוב. יחזקאל אבירם, היו"ר הנוכחי, הוא לא האיש הכי חזק בעולם, אז כמה חברים היו צריכים לעזור לו מבחוץ, לבלום את המהלך הזה". כך אמר יפת, חד וחלק, בלי כחל ושרק. ואני אומר לכם שוב, אני מעריך את הכנות שלו. ואז בתום, ואז היה צריך להתעסק אם כך, עם פרוייקט הבניה. אבל במקום להתעסק עם ... הבניה, החליטו להתעסק איתי. להכפיש אותי, לעשות לי לינץ', ללכת לבתי משפט, וללכת למשטרה.

עכשיו, ברשותכם, מספר עובדות. בחודש יולי 1987 פירסמה האגודה מכרז בין חברה לתפקיד מנכ"ל האגודה. הייתי אז אחרי שמונה עשרה שנות עבודה בימעריבי. בין השאר תחקירן ראשי, עורך כלכלי, במשך ארבע שנים, שליח העיתון בארה"ב. יכולתי להמשיך בקריירה עיתונאית עוד שנים רבות, ולהגיע לתפקידים בכירים ולשכר ששווה לפחות לשכרם של כמה מראשי האגודה והאנשים האחרים שיושבים כאן היום. אבל לצערי

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

הוציאו מ-300 עד 400 מכתבים בשנה, שעסקו במגוון רחב מאוד של נושאים, שמעסיקים את התקשורת. ואז ביקשתי את קלטר המכתבים שהוציא היו"ר אבירם. ועניכם הרואות, לא 400 מכתבים, גם לא 300, גם לא 100, גם לא 10, אפס מכתבים בשנה. זה התפוקה של יו"ר אגודת העיתונאים, מאז נבחר. אפס מכתבים. כאילו אין לנו שום אלימות בתקשורת. לא בעיות מקצועיות, לא אתיות, הכל סודר. יש בעיה אחת, שכרו של המנכ"ל. אני מבטיח לכם לסיום רבותי, שהאמת תצא לאור במלואה, ואז גם ניתן יהיה לגלות יותר משמץ, ממה שעבר עלי בחודשים האחרונים. מעקבים, בילושים, ציתותים לטלפון, פריצה לחדרי בבית סוקולוב, פריצה לדירה שלי. ועוד מעשים שאני מנוע כרגע מלפרסם. אני מבקש להזכיר לכם שהמשטרה המליצה בזמנו להעמיד לדין גם את רוה"מ בנימין נתניהו, וגם עשרות רבות של אישי ציבור נוספים. וכידוע לכם, ההמלצה נשארה בגדר המלצה, ולא הוגש שום כתב אישום. מאוקטובר אשתקד נמצא חוקר החקירה בפרקליות המדינה, ולא שמענו שום דבר. אני גומר עוד חצי דקה.

לכן, כל הדרישות שהועלו, שאשעה את עצמי, הם פשוט צביעות אחת גדולה. בואו נאמץ את הנוהג שהיה בידיעות אחרונות, כאשר העורך והרכזת כתבים הישעו עצמם, לאחר שהוגש נגדם כתב אישום, לא דקה אחת קודם. לכן, אם וכאשר יוגש כתב אישום, תהיה הצדקה לדרוש את השעייתי. בנתיים, אני חף מפשע, כמו כל אחד מכם שיושב באולם הזה. תודה רבה.

מר פיינס:

רבותי, הסעיף הבא בסדר היום הוא שינוי תקנון האגודה, יש כאן הצעות לשינויים. אבל כיוון שלפי התקנון סעיף 4112,

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

קיבלתי פניה מחברים, קודם אני אקרא לכם את הסעיף. "החלטות נוגעות לאגודה יתקבלו בהרמת ידיים, אולם אם דרשו זאת לפחות שניים מהנוכחים, תערך הצבעה חשאית". יש לי פה בקשה מזמישה חברים להצבעה חשאית. אני לא חושב שאנחנו ערוכים לזה. לפי דעתי צריך לדחות את האסיפה. אנחנו לא יכולים עכשיו להערך להצבעה חשאית. אני חושב שזה... בהכנת האסיפה. אי אפשר להצביע על תקנון, אי אפשר להצביע אם התקנון תופס, אי אפשר להצביע על זה. אבל יש פה בקשה, ואני חושב שצריך היה להערך מראש לדבר כזה. או שאחרי הפסקה של שעה, שיערכו ל. אם אתם רוצים, אנחנו מוכנים לשנות את סעיפי סדר היום.

מר ג'קסי:

לא, לא, לא. לא מוכנים לקטע הזה. אז תבטל את האסיפה.

מר פיינס:

בסדר.

מר ג'קסי:

לא, לא, התרגיל הזה לא ילך.

מר פיינס:

רגע אחד, רגע אחד, רגע אחד. הסעיף על סדר היום, הוא שינוי תקנון ה. סליחה, אני מדבר עכשיו. הועדה המכינה, אין לנו טענות לוועדה המכינה, אבל יש תקנון של האגודה, ואי אפשר להפר את התקנון. התקנון קובע שההצבעה תהיה חשאית. אנחנו לא ערוכים להצבעה חשאית. כל סעיף לחוד, זה יקח עד חצות לילה לפחות. רבותי, מצידי, אתם רוצים להערך, בקשה. אני מודיע לכם שלפחות טכנית, לא נראה לי שאפשר לעשות את זה. לכן, לפי דעתי צריך לסגור את

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

האסיפה, ולקבוע אסיפה אחרת.

(קריאות שונות)

מר ג'יקסי:

רבתי, היתה ועדה מכינה, שמונתה כדי לקבוע את סדר האסיפה הזאת. הועדה המכינה קבעה סדר יום. לא הועלה בפניה האפשרות של בחירות חשאיות, על 20 סעיפים של שינויי תקנון. אנחנו פשוט נסגור את הישיבה, וכל שינויי התקנון ידחו למועד אחר, שבו נערך בהתאם לדברים. הרי אי אפשר להופיע דקה, בתוך כדי דיבור, ולהחליט. אז אנחנו סוגרים את האסיפה.

מר פיינס:

לא, לא, בסדר. רבתי, אני רוצה לסגור אותה. אני אמרתי קודם שאני סוגר. אני חושב שצריך לסגור אותה, משום שאי אפשר להערך להצבעה חשאית. משום שזה, תראה, כל סעיף לחוד.

גבי עייני:

לא היתה סמכות לסגור את האסיפה.

מר פיינס:

לא. זה אני סגרת.

גבי עייני:

אתה לא סגרת. אין לך. אי אפשר. רבתי, אנחנו מבקשים שתישארו. אי אפשר לסגור את האסיפה. לג'יקסי לא היתה סמכות לסגור את האסיפה.

מר פיינס:

רבתי אני מודיע לכם, רבתי אני מבקש רגע אחד שקט. כיוון שיש פה גם אנשים שמתכוונים לערעך על עצם העלאת,

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

סוף

אסיפה כללית של אגודת העתונאים בתל-אביב מיום 7.2.99

... בתקנון. ... קודם לעיון הביתה. אנחנו סוגרים עכשיו את האסיפה. האגודה תשלח הביתה את כל ההצעות לתיקונים, ויקבע מועד חדש לתיקון.

חברים כיוון שסגרו את האסיפה, אז אני לוקח לעצמי את רשות הדיבור לדקה אחת. חברים, אני מבקש מכל אלה שרואים את עצמם שפויים, חרדים לגורל האגודה לעמוד דקה אחת בשקט, דקה של מחאה, שתהיה יריית הפתיחה של השפויים, על הקרב על האגודה.

סוף הישיבה

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים